

<https://doi.org/10.26565/2074-8167-2022-51-02>

УДК 378.477

Олена Миколаївна Друганова

доктор педагогічних наук, професор

професор кафедри педагогіки

Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна

площа Свободи 4, Харків, Україна, 61022

druganova_lena@ukr.net ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5985-8293>

Дарина Сергіївна Іполітова

здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти

біологічного факультету Харківського національного

університету імені В. Н. Каразіна

площа Свободи 4, Харків, Україна, 61022

ippolitova.dasha2002@gmail.com ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4975-0975>

(НЕ)КОНФЕРЕНЦІЇ EdCamp Ukraine ЯК ДІЄВИЙ СПОСІБ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ВЧИТЕЛІВ В УКРАЇНІ

Метою статті є аналіз досвіду підвищення кваліфікації вчителів у сучасній Україні на прикладі (не)конференцій EdCamp. У процесі написання статті було використано теоретичні (аналіз, синтез, узагальнення тощо) та емпіричні (метод інтерв'ю) методи.

Доведено, що проблема підвищення кваліфікації вчителів завжди була предметом уваги провідних вітчизняних просвітників й освітніх політиків. Упродовж значного періоду на вітчизняному освітньому просторі було накопичено різні форми післядипломної педагогічної освіти – від курсів і з'їздів, час появи яких сягає ще другої половини XIX століття до різноманітних факультетів перепідготовки і підвищення кваліфікації низки ЗВО, зокрема інститути післядипломної педагогічної освіти (ІППО), науково-дослідні інститути тощо. В останні роки в Україні широкого розмаху набув EdCamp – спільнота відповідального вчителства, що є не власне українською практикою, а була запозичена з-за кордону.

Установлено, що EdCamp є відносно новим суб'єктом підвищення кваліфікації, що з ходу завоював свою аудиторію в Україні. У статті узагальнено досвід роботи (не)конференцій, організованих цією організацією впродовж періоду, межі якого 2015 – 2022 роки.

На сторінках дослідження представлено також результати проведеного інтерв'ю активної учасниці як національних (4 рази), так і міні- та афілійованих EdCamp'ів (7 разів) вчительки біології Первомайського ліцею №2 Лозівського району Харківської області, директорки КУ «Центр професійного розвитку педагогічних працівників» у Первомайському Бігун Ольги Олександрівни. У переліку питань, що були поставлені респондентці були: Як Ви потрапили на EdCamp? Як відбувається організація заходу? У чому полягає суть (не)конференції? Які Ваші враження?

Ключові слова: *вчителя, підвищення кваліфікації, EdCamp Ukraine, Україна, інтерв'ю.*

Як цитувати: Друганова О., Іполітова Д. (Не)конференції EdCamp Ukraine як дієвий спосіб підвищення кваліфікації вчителів в Україні. *Наукові записки кафедри педагогіки.* 2022 №51, С 14-20. <https://doi.org/10.26565/2074-8167-2022-51-02>

In cites: Druhanova O., Ipolitova, D. (2022). (Non)Conferences EdCamp Ukraine as an effective way of the teachers' qualification improvement in Ukraine. *Scientific notes of the pedagogical department.* 51, 14-20. <https://doi.org/10.26565/2074-8167-2022-51-02> [in Ukrainian]

Постановка проблеми та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. На сучасному етапі розвитку суспільства, який характеризується відкритістю кордонів, інтенсивною міжнародною співпрацею, динамічним оновленням інформації й швидким старінням набутих знань, висуваються принципово нові вимоги до професійної підготовки вчителя, до формування педагога нового інноваційного типу, готового розвиватися адекватно сучасним змінам в суспільстві та здатного формувати це прагнення у підростаючого покоління. Як наголошує В. Кремень, важливого значення набуває розробка нової філософії освіти, що «передбачає ...активізацію мисленнєвої діяльності, ... розвиток самостійного, критичного і саморефлексивного мислення» [цит. за 12, с. 68].

З огляду на це набуває актуальності проблема формування нової стратегії пошуку інноваційних форм та технологій не тільки професійної підготовки майбутніх учителів в Україні, а й подальшого їх зростання й самовдосконалення. Про актуальність проблеми підвищення кваліфікації вчителів свідчить й сучасна законодавча база України. Так, у пункті 3 статті 22 Закону України про повну загальну середню освіту зафіксовано, що «педагогічні працівники зобов'язані постійно підвищувати свою педагогічну майстерність» [5]. Держава має забезпечити відкритий доступ та зручність до якомога більшої кількості способів набуття нових компетентностей, для реалізації права педагогів на професійний і особистісний ріст. Підвищення кваліфікації стає й необхідною умовою «атестації педагогічного працівника та враховується під час обрання за конкурсом на посаду науково-педагогічного працівника» [4]. Про що свідчить 59 стаття зазначеного Закону.

У контексті аналізу порушеної проблеми заслуговує на увагу й стаття 18 Закону, у пункті 1 якої зазначено: «Освіта дорослих, що є складовою освіти впродовж життя, спрямована на реалізацію права кожної повнолітньої особи на безперервне навчання з урахуванням її особистісних потреб, пріоритетів суспільного розвитку та потреб економіки» [4].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Установлено, що проблема підвищення кваліфікації сучасних педагогічних працівників є такою, що активно вивчається. Так, порушене нами питання в тій чи іншій ступені висвітлюється в контексті аналізу професійного розвитку вчителя нової української школи (Л. Хомич)

[12]; тенденцій розвитку форм підвищення кваліфікації педагогічних кадрів в Україні (В. Гладуш) [2]; досвіду діяльності Центрального інституту післядипломної педагогічної освіти ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» з упровадження інноваційних освітніх технологій у процес підвищення кваліфікації науково-педагогічних і педагогічних працівників та керівних кадрів освіти (Т. Сорочан, Л. Оліфіра) [10]; європейського досвіду підготовки вчителів (В. Гриньова, О. Жерновникова, О. Коваленко) [3] тощо. Окрему увагу варто надати статті В. Кабанова, в якій було віддзеркалено роль команди EdCamp Ukraine в підвищенні кваліфікації українського вчительства [6].

Формулювання мети статті пов'язано з аналізом досвіду підвищення кваліфікації вчителів у сучасній Україні на прикладі (не)конференцій EdCamp.

Методи дослідження. У процес написання статті було використано такі методи: теоретичні: (аналіз накопичених вітчизняною системою професійної педагогічної освіти способів підвищення кваліфікації педагогічних працівників; синтез поглядів сучасних учених щодо проблеми підвищення кваліфікації вчителів в Україні; вивчення й узагальнення документів конференції за методиками EdCamp у Первомайській ЗОШ №7). Емпіричні: метод інтерв'ю із багаторазовою учасницею EdCamp О.О. Бігун, що дозволило зафіксувати особливості проведення (не)конференцій, враження та емоції її як активної учасниці.

Виклад результатів дослідження. «Підвищення кваліфікації педагогічних кадрів», за даними «Термінологічного словника» – це «складова загальної системи безперервної освіти особистості» [11, с. 133]. Головною метою підвищення кваліфікації, як зазначається в довіднику, є «приведення у відповідність фахової та посадово-функціональної компетентності працівників освіти з потребами та вимогами суспільства на конкретно-історичному етапі соціально-економічного розвитку українського суспільства та інтегративних процесів у всесвітньому освітянському просторі» [11, с. 133 – 134].

Проведений аналіз наукових джерел показав, що в Україні впродовж усього періоду становлення та розвитку системи педагогічної освіти, процес підвищення кваліфікації вчителів пройшов складний шлях. Одним із перших способів збагатити педагогів новими знаннями, сформувані нові професійні умін-

ня й навички стали педагогічні курси, що організовувалися наприкінці XIX – на початку XX століття. Традиції спільного обговорення й обміну накопиченими знаннями, професійними педагогічними уміннями й навичками стали основою й для проведення педагогічних з'їздів, перші з яких було проведено ще в 60-х рр. XIX століття.

За радянських часів в Україні склалася система підвищення кваліфікації вчителів – післядипломна педагогічна освіта, – складниками якої були: обласні, а згодом республіканський інститут підвищення кваліфікації педагогічних працівників, факультети підвищення кваліфікації при педагогічних закладах вищої освіти. Як зазначає В. Гладуш, до підвищення кваліфікації вчителів залучалися також «наукові співробітники науково-дослідних інститутів та працівники установ Міністерства освіти УРСР» [2, с. 10].

На початку 90-х рр. XX ст. система післядипломної педагогічної освіти зазнала певних змін. Серед них: факультети перепідготовки і підвищення кваліфікації низки ЗВО, зокрема інститути післядипломної педагогічної освіти (ІППО), отримали ліцензію на здійснення перепідготовки; слухачі, які успішно проходили курс навчання (2 – 3 роки вчителі, 1 рік – директори та їхні заступники) отримували другий диплом про вищу освіту; організовано шестимісячні курси, заняття яких можуть проводитися як на базі Центрального інституту післядипломної освіти, так і на базі інших закладів вищої освіти; післядипломна освіта може здійснюватися у науково-дослідних інститутах України, зокрема, в Інституті педагогічної освіти і освіти дорослих імені Івана Зязюна, а також за кордоном) [12, с.68] тощо.

На сьогодні в Україні процес підвищення кваліфікації педагогічних працівників достатньо широкий і різноманітний. Відповідно до пункту 7 проекту Постанови Кабінету Міністрів України (Про затвердження порядку підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників) «основними видами підвищення кваліфікації є: 1) навчання за програмою підвищення кваліфікації; 2) стажування (наукове стажування); 3) участь у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо» [9].

До останнього виду підвищення кваліфікації варто віднести й EdCamp Ukraine – спільноту відповідального вчительства, що є не влас-

не українською практикою, а була запозичена з-за кордону. Зауважимо, що EdCamp – новий суб'єкт підвищення кваліфікації, що з ходу завоював свою аудиторію, в Україні з'явився у грудні 2015 року. (Не)конференції EdCamp Ukraine набули небувалого розмаху, завдяки чому Україна стала другою у світі після США за масштабістю і активністю. Зазначимо, що EdCamp став не просто суб'єктом, який надає змістовні та різноманітні знання вчителям, а перетворився на цілу субкультуру, що об'єднала тисячі педагогічних працівників з усієї України.

Установлено, що рух EdCamp'інгу зародився у 2010 році у Філадельфії (США). Згодом до нього залучилися 44 країн світу, й на сьогодні було проведено більше ніж 2500 заходів.

EdCamp Ukraine, як свідчить аналіз наукових джерел, є першим номером за масштабністю і активністю після США. Україна, за даними В. Кабанова, «третя країна в Європі та дев'ята у світі, яка почала застосовувати формат EdCamp (Едкемподення)» [6, с. 46]. За роки існування цієї організації відбулися п'ять національних освітніх подій у Харкові, антикризовий онлайн-EdCamp 2020, національний EdCamp для радості!-) 2021 (онлайн) та 234 регіональних (не)конференцій, у яких було залучено понад 20 000 небайдужих педагогів з усієї країни. Наголосимо, що Україна допомагає розбудувати й підтримувати учительські спільноти у Грузії, Вірменії, Молдові тощо [1]. Наразі, як зазначає автор статті, що висвітлює взаємодію МОН України і громадських об'єднань в реорганізації системи підвищення кваліфікації педагогічних кадрів, EdCamp Ukraine – «це найпотужніший національний рух EdCamp за межами країни-засновниці США» [6, с. 46].

Як зазначається на Веб-сайті громадської організації EdCamp, «Команда EdCamp Ukraine бачить свою місію в організації платформи для підтримки практикуючих і майбутніх педагогів у партисипативному підвищенні кваліфікації впродовж життя» [1]. Гасло цієї організації – «EdCamp – спільнота відповідального вчительства» [1]. У переліку питань, якими активно займається зазначена організація є: «найкращий експертний світовий досвід», освітні системи, законодавство й зміни до нього, ефективні підходи, методики, програми тощо.

Важливо наголосити, що EdCamp конференції не просто підвищують кваліфікацію вчителів, вони вчать педагогів розв'язувати спільні задачі, ділитися досвідом та ідеями за принципом «Give – Get» («Дай, якщо можеш – Візьми,

якщо хочеш»). Учителство, що бере участь у (не)конференціях стає провідником Концепції «Нової української школи», змінюючи у собі й у суспільстві в цілому ставлення до вчительської професії. Адже, як зазначається на офіційному сайті організації, одним із найголовніших їхніх завдань є «мотивація освітян ...бути щасливими й продуктивними у вчительській професії та в житті загалом» [1].

Установлено, що програма підвищення кваліфікації, розроблена EdCamp Ukraine, реалізується за такими напрямками: інноваційність, навчання впродовж життя, створення безпечного та інклюзивного освітнього середовища. Програма спрямована на вдосконалення емоційно-етичної, управлінської, громадянської, а також соціальних і фахових компетентностей [8]. А. Федорченко, вчителька біології, координаторка Міні-EdCamp Chernihiv, характеризує зазначену організацію наголошує, що «EdCamp – це «виклик», «можливість», «стиль життя». «Потрапивши у цей світ хоча б одного разу, починаєш жити за принципами спільноти відповідального вчителства,» – пише педагогиня-організаторка [1].

Основними рисами EdCampу є постійне оновлення й рух уперед, що дозволяє цій організації створювати конкуренцію іншим суб'єктам підвищення кваліфікації у цьому сегменті.

Окрім роботи з освітянами, спільнота EdCamp також активно долучається до реалізації Концепції НУШ, беручи участь у розробці як самої концепції, так і «держстандарту середньої освіти, дебіюрократизації вчительської та адміністративної роботи, анти-дискримінаційної експертизи програм і підручників» тощо [1]. Основу (не)конференції складають 6 «непохитних принципів:

- безкоштовність, що сприяє залученню усіх вчителів – як з великих міст, так і з регіонів – до участі у конференції;

- незалежність, про що свідчить відчуженість «кураторів» з державного чи бізнес-секторів. Усі учасники мають можливість вільно висловлюють свої думки, брати участь в дискусіях, відстоювати свої погляди;

- вільна ініціатива, що означає, що будь-хто може організувати EdCamp у себе – чи то окрема школа, районне управління освіти, громадська організація або неформальна вчительська група;

- програма визначається у день проведення – графік і теми спілкування плануються спільно з усіма учасниками уранці першого

дня. Такий підхід сприяє максимально урахувати актуальні потреби учасників/-ць.

- кожен і кожна можуть стати спікерами, виступити, поділитися своїм досвідом в атмосфері EdCampінгу, що об'єднує;

- «закон про дві ноги», що означає, що усі учасники самі визначають, які з сесій відвідують і на який час там затримуються. Це «відсіює» неактуальні або презентовані в непривабливій формі виступи» [1].

Узагальнення даних інформаційних ресурсів свідчить, що з 2015 року EdCamp Ukraine було поведено такі (не)конференції, основними акцентами й тематичними напрямками роботи яких були:

- технології в освіті, нові педагогічні форми та інструменти, наука в школі, ресурси бібліотеки для освіти, виклики національної освіти – EdCamp 2015;

- гендер і освіта, здоров'я в школі, екологічна освіта, інтеграція громад, англійська мова як державний пріоритет – EdCamp 2016;

- два дні проживемо у Новій українській школі та дослідимо 10 компетентностей – EdCamp 2017;

- «Все буде по-білому», задум (не)конференції полягав у тому, щоб показати, що бути білою вороною – круто! А акцент року звучить як «Навчання, збудоване на цінностях – таких, як відповідальність, чесність, простота і життєрадісність» – EdCamp 2018;

- як побудувати таку систему освіти, яка б в першу чергу виховувала гарну людину. Акцентом року стали кращі вітчизняні практики для формування й розвитку загальнолюдських цінностей – EdCamp 2019;

- освітня політика, фізичне здоров'я і психологічна стійкість, фінансові та правові виклики, дистанційна освіта, педагогіка партнерства та критичне мислення – антикризовий онлайн-EdCamp 2020. У 2020 році в Україні пройшов і перший EdCamp-марафон, який за форматом схожий на онлайн-EdCamp, але є «більш інтенсивним, гейміфікованим та ґрунтується на командній співпраці»;

- як звести і укріпити у собі 8 стовпів радості – EdCamp 2021 року.

Наголосимо, що 21 вересня 2022 року відбулася онлайн-толока стійкості EdCamp Ukraine #1, а 24 листопада – вже третя. Варто зазначити, що Толока Стійкості – це: онлайн-зустрічі із відомими експертками й експертами; практики для формування навичок стійкості та розширення власної зони

«все гаразд»; буклет з 5 спікерськими ідеями, які можна використати вже зараз з акцентом на відновленні України від наслідків війни; аудіоподкаст зустрічі для прослуховування найголовнішого; відеонотатник найбільш знакових ідей зустрічі; можливість поставити свої запитання у прямому етері; сертифікат (якщо Ви підтвердите, що підвищили власну кваліфікацію) [1].

Зазначимо, що «онлайн-толоки» – це онлайн-версія (не)конференцій, завітати до якої можна без конкурсного добору з будь-якого зручного місця. У форматі онлайн режиму кожен бажаючий може познайомитися з «освітніми експертками й експертами, представниками й представницями органів влади, з педагогами» й запрошеними гостями, які «обговорюють нагальні питання освіти, діляться досвідом і сумнівами...», задати й обговорити актуальні питання тощо [1].

На сторінках даної публікації вважаємо за необхідність висвітлити враження активної учасниці як національних (4 рази), так і міні-та афілійованих EdCamp'ів (7 разів) вчительки біології Первомайського ліцею №2 Лозівського району Харківської області, директорки КУ «Центр професійного розвитку педагогічних працівників» у Первомайському Бігун Ольги Олександрівни.

Першим етапом участі в (не)конференції є реєстрація на сайті EdCamp й інтерв'ю у телефонному режимі, на якому важливо довести, чому саме Ви маєте потрапити на (не)конференцію. Результатом успішного проходження цього етапу є запрошення на (не)конференцію.

По приїзді на EdCamp кожний учасник отримує бейдж зі своїм ім'ям, на зворотньому боці якого написана цифра, що означає номер аудиторії, до якої запрошується людина. Як правило у такій аудиторії знаходиться біля 20 осіб, трьом з яких запропоновано поділитися своїм досвідом, розповісти про свої нароби чи методики. Хто буде виступати вирішується шляхом голосування.

Далі починається дійство. Одночасно на (не)конференції діє безліч локацій, проте завдяки «закону про дві ноги», про який вже було згадано, Ви можете вільно переміщуватися між ними і залишатися саме там, де буде цікаво. Щодо того, які локації будуть діяти і як

про них дізнатися: у кожній (не)конференції є своя тема та програма (як правило на міні- та афілійованих EdCamp'ах тема більш конкретна і не така всеосяжна, як на національних). Отже кожен заздалегідь може ознайомитися з програмою і обрати для себе ті локації, які йому цікаві.

Зазвичай EdCamp триває 2 дні, проте у 2018 та 2019 році практикувався після-EdCamp, коли спікери (як правило це запрошені з-за кордону гості) замість одногодинного тренінгу проводять масштабний тренінг, наприклад, цілих п'ять годин.

З приводу міні- та афілійованих EdCamp'ів і як їх провести: на національних (не)конференціях є великі скриньки, у які кожен бажаючий може кинути свою «анкету», у якій розповість про те, що він може запропонувати спільноті відповідального вчительства, яку тему хоче обрати і так далі. Після чого, команда EdCamp, опрацювавши усі заявки, складає програму (не)конференцій на рік.

Ольга Олександрівна так висловилася з приводу перших своїх вражень від (не)конференції у 2016 році: «Спочатку я подумала, що це якась секта, і куди я взагалі потрапила? Всі щасливі, веселі, кричать, руками розмахують. Але потім я втягнулася». Як вже було сказано, EdCamp – це спільнота відповідального вчительства, зібрання одностудентів, які прагнуть усього найкращого для своїх вихованців. Отже, кожен, хто потрапить у цю спільноту, неодмінно залишиться небайдужим. «EdCamp одного разу – EdCamp назавжди!» – наголошує респондентка.

Таким чином, проведене дослідження дозволяє зробити такі висновки: підвищення кваліфікації педагогічних працівників є актуальною проблемою, що завжди знаходиться в полі зору провідних педагогів й освітніх політиків як України, так і розвинутих країн світу. Адже складність роботи вчителя полягає у постійному набутті нових компетентностей, що вимагаються суспільством. На сьогодні EdCamp – це спільнота відповідального вчительства, що довела свою актуальність як дієвого способу підвищення кваліфікації українського вчительства. Проведені EdCamp Ukraine (не)конференції стимулюють до змін та роблять ці зміни самостійно.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Веб-сайт громадської організації EdCamp Ukraine URL: <http://surl.li/dxryt>
2. Гладуш В.А. Тенденції розвитку форм підвищення кваліфікації педагогічних кадрів в Україні. *Вісник післядипломної освіти. Випуск 9(38) «Серія «Педагогічні науки»* С. 10 – 31 <http://surl.li/dxrwe>
3. Гриньова В. М., Жерновникова О. А., Коваленко О. А. European experience in training prospective teachers. *Лідер. Еліта. Суспільство. Х., 2018. Вип. 1. С. 91–99. doi: 10.20998/2616-3241.2018.1.09*
4. Закон України Про освіту (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2017, №38-39, ст.380). URL: <http://surl.li/ixnq>
5. Закон України Про повну загальну середню освіту (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2020, №31, ст. 226). URL: <http://surl.li/mfrk>
6. Кабанов, В. (2021). Взаємодія Міністерства освіти і науки України і громадських об'єднань в реорганізації системи підвищення кваліфікації педагогічних кадрів. *Аспекти публічного управління, 9(3)*, 45-52. URL: <http://surl.li/dxrzi>
7. Матеріали конференції 2019 у ЗОШ №7 URL: <http://surl.li/dxrww>
8. Програма підвищення кваліфікації суб'єкту підвищення кваліфікації EdCamp URL: <http://surl.li/dxrxb>
9. Проект постанови Кабінету Міністрів України 2019 р. Про затвердження порядку підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників. URL: <http://surl.li/dxrhu>
10. Сорочан Т., Оліфіра Л. Діяльність Центрального інституту післядипломної педагогічної освіти ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» з упровадження інноваційних освітніх технологій у процес підвищення кваліфікації науково-педагогічних і педагогічних працівників керівних кадрів освіти. *Післядипломна освіта в Україні. 2018. № 1. С. 33 – 36.*
11. Термінологічний словник з основ підготовки наукових та науково-педагогічних кадрів післядипломної педагогічної освіти / авт. кол.: Є. Р. Чернишова, Н. В. Гузій, В. П. Ляхоцький [та ін.]; за наук. ред. Є. Р. Чернишової; Держ. вищ. навч. заклад «Ун-т менедж. освіти». К.: ДВНЗ «Університет менеджменту освіти», 2014. 230 с. URL: <http://surl.li/dxrhz>
12. Хомич Л.О. Професійний розвиток вчителя Нової української школи. Тенденції розвитку освіти дорослих в Україні та зарубіжжі: матеріали тез доповідей Звітної науково-практичної конференції Інституту педагогічної освіти і освіти дорослих імені Івана Зязюна НАПН України за 2019 рік (25-26 березня 2020р.)/ Ін-т педагогічної освіти і освіти дорослих імені Івана Зязюна НАПН України. Київ: «ДКС-Центр», 2020. С. 67 – 68.

Стаття надійшла до редакції 23.11.2022

Стаття рекомендована до друку 06.12.2022

Olena Druhanova

Doctor of pedagogical sciences, professor Professor of the Pedagogy Department,
V. N. Karazin Kharkiv National University Svobody Square 4, Kharkiv, Ukraine, 61022
druganova_lena@ukr.net ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-5985-8293>

Daryna Ipolitova

Fourth-year bachelor's student V. N. Karazin Kharkiv National University
Svobody Square 4, Kharkiv, Ukraine, 61022
ippolitova.dasha2002@gmail.com ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4975-0975>

(NON)CONFERENCES EdCamp Ukraine AS AN EFFECTIVE WAY OF THE TEACHERS' QUALIFICATION IMPROVEMENT IN UKRAINE

The purpose of the article is analyzing the experience of the teachers' qualification improvement in Ukraine nowadays using the example of EdCamp (non)conferences. In the process of writing the article, theoretical (analysis, synthesis, generalization etc.) and empirical (interviewing) methods were used.

It was proved that the problem of the teachers' qualification improvement has always been the subject of leading national educators' and educational politicians' attention. Over a considerable period of time, various forms of postgraduate pedagogical education have been accumulated in the national educational space - from courses and congresses, dated to the second half of the 19th century, to various retraining and advanced training faculties of a number of higher education institutions, in particular institutes of postgraduate pedagogical education (IPPE), research institutes etc. EdCamp has become widespread in Ukraine in recent years. EdCamp is the community of responsible teachers, which is not actually Ukrainian practice, but was borrowed from abroad.

It has been established that EdCamp is a relatively new subject of the qualification improvement that immediately won its audience in Ukraine. The article summarizes the experience of the (non)conferences organized by this organization during the period of 2015-2022.

The pages of the study also present the results of an interview of an active participant of both national (4 times) and mini- and affiliated EdCamps (7 times), a biology teacher of the Pervomaisky lyceum №2, Lozova district, Kharkov region, a headmaster of the MI "Center of Professional Development of Pedagogical Workers" in Pervomaisky Bihun Olga Oleksandrivna.

The list of questions that were asked to the respondents included:

- How did you get to EdCamp?
- How is the event organized?
- What is the issue of the (non)conference?
- What are your impressions?

Keywords: *teachers, qualification improvement, EdCamp Ukraine, Ukraine, interviewing.*

REFERENCES

1. EdCamp Ukraine website. Retrived from: <http://surl.li/dxryt> [in Ukraine].
2. Hladush, V. A. Trends in the development of forms of professional development of teaching staff in Ukraine. Bulletin of postgraduate education. Issue 9(38) "Pedagogical Sciences" Series, pp. 10-31. Retrived from: <http://surl.li/dxrwe> [in Ukraine].
3. Grineva, V. M., Zhernovnykova O. A., Kovalenko, O. A. European experience in training prospective teachechers. Leader. Elite. Society. Kharkiv, 2018. Issue 1. P. 91-99. doi: 10.20998/2616-3241.2018.1.09 [in English].
4. The Law of Ukraine On Education (Verkhovna Rada Notoriety (VRN), 2017, № 38-39, Article 380). Retrived from: <http://surl.li/ixnq> [in Ukraine].
5. The Law of Ukraine On comprehensive general secondary education (Verkhovna Rada Notoriety (VRN), 2020, №31, cr.226). Retrived from: <http://surl.li/mfrk> [in Ukraine].
6. Kabanov, V. (2021). Interaction of the Ministry of Education and Science of Ukraine with public associations in the reorganization of the system of professional development of pedagogical personnel. Aspects of public administration, 9(3), 45-52. Retrived from: <http://surl.li/dxrzi>[in Ukraine].
7. Materials of the 2019 conference at secondary school №7. Retrived from: <http://surl.li/dxrww> [in Ukraine].
8. EdCamp subject development program. Retrived from: <http://surl.li/dxrxb> [in Ukraine].
9. Draft resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine of 2019 on approving the procedure for the qualification improvement of teaching and research-pedagogical workers. Retrived from: <http://surl.li/dxrxu>[in Ukraine].
10. Sorochan, T., Olifira, L. Activities of the Central Institute of Postgraduate Pedagogical Education (CIPPE) «Education Management University» on the implementation of innovative educational technologies in the process of the qualification improvement of scientific and pedagogical and pedagogical workers of the management personnel of education. Postgraduate education in Ukraine. 2018. №. 1. P. 33-36. [in Ukraine].
11. Chernyshova, Y. R., Huzij, N. V., Liakhotskyi, V. P. Terminological dictionary on the basics of training of scientific and scientific-pedagogical personnel of postgraduate pedagogical education. State higher educational institution «Education Management University». Kyiv: SHEI «Education Management University», 2014. 230 p. Retrived from: <http://surl.li/dxrxz> [in Ukraine].
12. Khomych V. O. Professional development of the teacher of the Nova Ukrainska Shkola. Trends in the development of adult education in Ukraine and abroad: materials of abstracts of reports of the Report Scientific and Practical Conference of the Institute of Pedagogical Education and Adult Education named after Ivan Ziazyun National Academy of Pedagogical Sciences of Ukraine for 2019 (March 25-26, 2020) / the Institute of Pedagogical Education and Adult Education named after Ivan Ziazyun National Academy of Pedagogical Sciences of Ukraine. Kyiv: «DKS-Center», 2020. p. 67 – 68. [in Ukraine].

The article was received by the editors 23.11.2022

The article is recommended for printing 06.12. 2022